

Justitsminister *Thestrups* svar (5. august 1970):

Indledningsvis vil jeg gerne bemærke, at justitsministeriets støtte altid vil kunne påregnes med hensyn til forslag om færdselsregulerende foranstaltninger, der tilsigter at imødekomme et behov for at sikre børn mod farer fra den kørende færdsel på skolevejen. Det er naturligvis en forudsætning for en sådan støtte, at den foreslåede foranstaltning på den ene side effektivt afhjælper eller mindsker den risiko, børnene er udsat for, og på den anden side, at foranstaltningen ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at sikre børnene.

I den foreliggende sag har justitsministeriet meddelt afslag på et andragende fra Herstedernes kommune om spærring af bl. a. Vridsløsevej for gennemkørsel.

Det er over for justitsministeriet oplyst, at der på den ca. 2 km lange strækning af Vridsløsevej fra krydset med Albertslundvej — Vejlegårdsvej til hovedvej A1 er etableret 5 fodgængertunneler og 1 fodgængerbro. 4 af tunnelerne og broen er anlagt i forbindelse med udmundende gang- og cykelstier fra bebyggelsen „Albertslund syd“. Arealet på vejens syd- og vestside er — bortset fra en mindre strækning i den nordlige ende ved hovedvej A1 — ubebygget. I denne vejside er der langs kørebanen anlagt en sti, der er adskilt fra kørebanen ved en græsribat af varierende bredde. Stien fører under jernbanen til stianlægget ved Hyldagerskolen. Bebyggelsen ved vejens nord- og østside („Albertslund syd“) er tilbagetrukket og uden direkte adgang til vejen.

Det er endvidere oplyst, at der er etableret gennemkørselsforbud for lastvogne ad Vridsløsevej.

Ved benyttelse af de anlagte fodgænger-tunneler eller broen, de lokale beboelsesveje i boligområdet eller stien langs Vridsløsevej vil elever i Hyldagerskolen fra „Albertslund syd“ kunne nå skolen uden at krydse Vridsløsevej i niveau med den kørende færdsel og uden at færdes på vejens kørebane.

Justitsministeriet har derfor ikke fundet grundlag for at etablere det foreslåede fuldstændige gennemkørselsforbud eller hastighedsbegrænsning på strækningen.

For i videst muligt omfang at sikre, at

skolebørnene benytter bro eller tunnel under passage af Vridsløsevej, vil det formentlig være hensigtsmæssigt at etablere skolepatruljer.

Af *Hanne Reintoft* til arbejdsministeren (31. juli 1970):

„Vil ministeren oplyse, hvad der i arbejdsministeriets nylig udsendte publikation vedrørende fræmmedarbejdere forstås ved følgende passus: „Politisk virksomhed, der strider mod statens sikkerhed, kan dog, selv om der ikke er tale om en overtrædelse af den danske straffelov, medføre, at udlændingen betragtes som uønsket, således at han enten bliver udstvist, eller hans opholdstilladelse ikke bliver forlænget, når den udløber.“?“

Begrundelse.

Det fremgik med al ønskelig tydelighed af det sagte ved debatten om den danske kartoteksføring, at kun politisk virksomhed, der falder ind under straffeloven, kunne betragtes som uacceptabel. Samtidig har danske borgere grundlovssikret ret til at udøve politisk virksomhed, og det kan vel næppe være alvor, at de her til landet indbudte udenlandske arbejdere skulle stilles ringere end danskere med hensyn til personlig frihed. Der kan i den forbindelse yderligere henvises til, at Danmark har tilsluttet sig FN-deklarationen om menneskerettighederne, der også sikrer det enkelte menneske retten til at tale, tro og tænke frit.

Det må derfor være påkrævet med en yderligere forklaring på, hvad man har tænkt sig ved de antydede begrænsninger af fremmedarbejdernes politiske frihed.

Arbejdsminister *Lauge Dahlgaards* svar (7. august 1970):

I den nævnte pjece, „Fremmedarbejder i Danmark“, er det i et afsnit om udlændinges retsstilling udtalt, at udlændinge i store træk har samme rettigheder som danske statsborgere, dog at der er den afgørende forskel, at udlændinge ikke har krav på at opholde sig og arbejde i Danmark. Om udlændinges politiske virksomhed m. v. er udtalt:

„Ytringsfrihed, religionsfrihed, forenings-